

Hajójegyek pengőben való fizetése (a MNB. 201. számú körlevele). Akár bel- akár külföldi tengerhajózási vállalatok: vonalaira: szóló jegyeket pengőben való fizetés ellenében Magyarországon telephellyel bíró (koncesszionált) tengerhajózási vállalat magyarországi irodája a *MNB előzetes engedélyének kikérése nélkül* csak kívándorlók részére, valamint állami megbízásból a koncessziós okiratok alapján utazó személyek részére adhat el. Az ilyen eladásokról az iroda a MNB-nál havonként köteles utólagos bejelentést tenni.

Minden egyéb esetben valamennyi tengerhajózási vállalat menetjegyeit pengőfizetés ellenében *kizárólag a MNB esetről-esetre kikérendő előzetes engedélye alapján* szabad eladni. Külföldiek részére ilyen engedélyt a MNB csak akkor ad, ha igazolják, hogy a felhasználni kívánt pengőösszeget konvertibilis fizető eszköznek a MNB-nál való beszolgáltatása útján szerezte meg.

Ilyen engedély csak a Magyarországon telephellyel bíró tengerhajózási vállalat magyarországi irodái, valamint iparengedéllyel bíró, belföldi utazási vállalatok kaphatnak és minden engedély előfeltétele, hogy a kérelmező a MNB-hoz intézett nyilatkozatában: alávesse magát a MNB könyvvizsgálati jogának.

Dr. P--ő.

JOGGYAKORLAT.

A judikatura kiemelkedő döntései. *Haszonbér leszállítása* a rendes bíróság előtt *gazdasági lehetlenség címén* nem kérhető, ha a haszonbér összegét előzőleg az 1400/1932. M. E. rendelet értelmében vegyes bíróság állapította meg, mivel a haszonbérlet jogterületén a fizetési kötelezettségnek a méltányosság szempontjából való megállapítására külön jogszabályok vannak érvényben és ezek szerint ily kérdésekben a határozathozatal a vegyes bíróságokhoz tartozik (P. VI. 4736/1934.).

*

Ha a felek az eredetileg *buzában megállapított ingatlanvételárat* 1931. júniusában *dollárra* számították át, a vevő kötelezettségét a dollárnak akkori és nem jelenlegi árfolyamán átszámítva tartozik teljesíteni. Kétségtelen ugyanis, hogy a felek a dollárt nem fizetési eszközül, hanem érték mérőül alkalmazták a dollár értékállandóságába vetett közhit mellett az akkor még ingadozó középeurópai viszonyok között nyilvánvalóan abból a célból, hogy a részletekben fizetendő vételárkövetelés értékállandóságát a pengő értékének esetleges csökkenése esetére az eladók javára biztosítsák (P. IV. 5130/1935.). Így tehát továbbra is állandó gyakorlatnak lehet tekinteni azt, hogy a nem aranydollárban megszabott kötelezettség is a kötelezettség keletke-